

Senioruniversitetet – för seniorer av seniorer

En del medlemmar frågar oss varför man måste anmäla sig till en hel serie och inte kan få gå på en enstaka föreläsning. Det är naturligtvis av praktiska skäl som styrelsen nyligen återigen beslutat att vi måste göra på det sättet. Det kan inte hjälpas att man ibland får betala för föreläsningar eller studiecirkeltillfällen som man inte kan vara med på.

Ibland missbrukas vårt system. Alla medlemmar som betalar sin avgift för de serier de går på blir väldigt upprörda när någon missbrukar systemet och skulle gärna se att vi oftare kollade vilka som verkligen är medlemmar och har betalat för det de deltar i. Både medlemsavgift och avgift för serien ska vara betalda. Men i regel fungerar allt jättebra. När vi kollade musikserien så var det ett 20-tal av 300 som "glömt" att betala serien. Men nu har de gjort det! I studiecirkel är det inte möjligt att delta utan att betala.

Den som håller en föreläsning eller ansvarar för en serie eller en studiecirkel får ersättning, men en mycket låg sådan som beskattas. Vi kommer visserligen att höja beloppen från den 1 juli i år men de kommer fortfarande att vara låga.

All administration inom senioruniversitetet bygger på frivillig verksamhet. Ingen som arbetar med administrativa frågor inom styrelsen, kansliet, arbets- och referensgrupper har någon ersättning för detta. Vi går inte heller gratis på de aktiviteter vi deltar i! Under det här året har det tillkommit en funktion som ansvarig för att den utrustning som behövs för en föreläsningsserie finns på plats och fungerar. Dit hör diaprojektorer, projektorbord, datorer och datakanoner, headset och skarvsladdar. De ska bäras fram ur vårt skåp, man ska se till att de fungerar och de ska bäras tillbaka igen. I "fortiden" vad det här ett "vaktmästarjobb", men så fungerar det inte heller inom universitetet i dag. Och stöldbegärlig utrustning kan inte längre förvaras i olåsta rum.

En del föreläsningsserier i Tovensalen och vissa studiecirkel med få deltagare går inte alls ihop medan andra går med vinst. Det har alltid varit på det sättet. Om vi inte "tar in på gungorna vad vi förlorar på karusellen" så skulle vi inte kunna anordna en del serier och vissa cirkel med få deltagare i t.ex. språk. Det är också en policyfråga som styrelsen tagit ställning till.

I t.ex. Tovensalen och Kyrksalen ansvarar Missionskyrkan för att det finns en mikrofon på stativ och att hörslingan är påslagen. Allt annat står vi själva för. Vi tror att våra medlemmar har förståelse för våra problem och ser gärna att de ibland hjälper till med att dra ner eller upp gardiner, att vädra i pausen eller att flytta tillbaka stolar.

Styrelsen gör sitt bästa för att utbudet skall bli så brett som möjligt och kostnaderna så låga som möjligt. I det här numret annonseras bl.a. en ny resa till Slovakien. Och det finns platser kvar på den ena Kina-resan. Och du har väl köpt och läst den nya rapporten från resan till Färöarna? Den har väckt stort intresse utanför senioruniversitetet!

MAJ ALDSKOGIUS
Ordförande

**VÅR HOS
USU
SID 6-7**

**VARFÖR
GÅ PÅ CIRKEL
SID 9**

**WEBBEN – ALLTID
AKTUELL INFO
SID 5**

Medlemsbladet

Medlemsinformation för Uppsala Senioruniversitetet.

Ansvarig utgivare:
Maj Aldskogius

Redaktörer: Sven Lundström,
Barbro Posse, Marie-Louise Vogel

Tryckeri: Idétryck, Uppsala

ISSN: 1651-0445

Uppsala Senioruniversitet

Ordförande: Maj Aldskogius

Expedition: Portalgatan 2A

Postadress: Box 386, 751 06 Uppsala

Öppettider: mån-fre kl 10.00–12.00

Telefon: 018-24 35 01

Org nr. 81 76 02-4969

E-post: usu@folkuniversitetet.se

Webbsida: www.usu.se

Plusgiro

För medlemsavgifter 19 74 24-5

För cirklar och föreläsningar 39 70 67-0

För resor och studiebesök: 498 69 81-1

Årsavgift 200 kr

Arbetsgrupp:

Ingrid Melin, sammankallande	54 17 80
Guðrun Bäckström	36 65 21
Inga-Britta Hansson	36 64 42
Margareta Knutson	26 10 16
Elsa-Britta Larsson	32 02 68
Ingeborg Sjöström-Rédei	14 21 85
Caare Smith	32 41 48
Elsa Söderqvist	14 05 68
Mia Virving	38 52 01
Helena Östling	50 11 37

www.usu.se

INTERNATIONELLT

USU är medlem i två internationella nätverk – AIUTA (International Association of Universities of the Third Age) och EFOS (European Federation of Older Students). AIUTA är ett stort nätverk med ett 60-tal senioruniversitet med franska och engelska som huvudspråk. EFOS har endast åtta senioruniversitet som medlemmar (Kiel, Dresden, Ulm och Berlin i Tyskland, Bratislava i Slovakien, Wrocław i Polen, Groningen i Nederländerna och Uppsala i Sverige). Språken är tyska och engelska. Den största skillnaden mellan de båda nätverken är att även enskilda personer kan bli medlemmar i EFOS. I båda dessa nätverk har USU representanter i styrelserna, Gunnar Tibell i AIUTA och Maj Aldskogius i EFOS.

EFOS har nyligen haft ett styrelsesammanträde i Groningen i Nederländerna. Agendan dominerades till stor del av diskussioner kring projekt, dels det projekt som tre enheter (Groningen, Bratislava och Wrocław) fått medel till från EU via Grundtvig 2 ("EFOSEC – EFOS Enlargement and Cooperation"). Där hade man gjort en medlemsenkät vars resultat redovisades vid mötet. Även övriga enheter – bl.a. Uppsala – hade i viss mån fyllt i dessa frågeformulär. Alla medlemsenheter har nu fått till uppgift att presentera nya projektidéer till sekretariatet under maj månad för att de skall kunna diskuteras vidare vid nästa styrelsemöte som äger rum i Wrocław i Polen i slutet av september 2007. Ansökan skall lämnas in till Grundtvig 2 i början av 2008. Uppsala står sedan på tur att anordna ett medlemsmöte våren 2008, preliminärt kommer det att äga rum den 3 - 4 april 2008. Vi hoppas att många av våra medlemmar då kan delta i några arrangemang i samband med mötet.

Inom ramen för det pågående Grundtvig-projektet anordnas en sommarkurs i Modra i Slovakien, 30 km norr om Bratislava. Kursen bekostas av Grundtvig-medel och även enheter som inte fick några projektmedel – t.ex. Uppsala – är välkomna att skicka deltagare till Slovakien. Resan presenteras under Resor och Studiebesök i detta nummer av Medlemsbladet.

MAJ ALDSKOGIUS

USU:s årsavgift

För att delta i USU:s aktiviteter måste Du ha betalat årsavgiften 200 kronor. Den betalas en gång per år, helst under oktober–november och gäller följande kalenderår.

Det har visat sig att personer av misstag betalar årsavgiften dubbelt. Kontrollera att detta inte händer dig!

Meddela adressändringar

Det är viktigt att USU:s kansli har rätta adresser till sina medlemmar så att informationen går fram. Glöm därför inte att meddela ändringar av e-post, annan adress och telefonnummer till kansliet.

**Nästa nummer av tidningen utkommer den 2/8 2007
Manusstopp 13/6**

Månadsföreläsningar

24 april Gunilla Gren-Eklund,

Indien – modern stormakt – gammal kultur.

Gästvärd Johnny Andersson

Gunilla Gren-Eklund är professor emerita i indologi, särskilt sanskrit. Hennes forskning rör de grundläggande hinduiska skrifterna, som är skrivna på sanskrit för omkring 3000 år sedan, och deras betydelse för kulturen som den utformades i andra asiatiska länder och alldeles särskilt i dagens framväxande stormakt Indien. Kl. 13.15 i lärosal X, Universitetshuset.

8 maj Lars Lönnback

Kulturdialogen mellan Europa och Mellanöstern.

Lokal: Missionskyrkan,

Gästvärd: Carl-Olof Jacobson

Lars Lönnback, ambassadör, har under sin diplomatiska karriär särskilt intresserat sig för den dialog mellan kulturer, som utgör en nyckel till framtida samlevnad. Kl. 13.15. Tovensalen, Missionskyrkan.

Höstens föreläsningar kommer bland annat att ta upp kriminalteknik och DNA-analyser, framtidens batteriteknik och frågan om USA är redo för en svart man eller en vit kvinna som president. Överbibliotekarien Ulf Göransson berättar om Carolina i IT-åldern och professor Christina Fjellström om senioren som konsument. Och så blir det förstås en Linnéföreläsning.

Hela programmet presenteras i nästa nummer av Medlemsbladet.

Resor och studiebesök

31 maj torsdag

Bruken, vallonerna och tekniken

Bussutflykt

Följande gäller för deltagare i denna utflykt som annonserades i föregående medlemsblad. Under ledning av f.d. länsantikvarie Karl Johan Eklund kommer vi att besöka några av de uppländska järnbruken som behandlats vid höstens seminarier. Bussen utgår från S:t Eriks torg kl. 9.00 och går sedan till Gimo och Forsmark via Valö. Lunch intas i Forsmarks värdshus (ta gärna med mellanmål). Turen går vidare till Harg, Vällnora och Bennebol. Vi beräknar vara åter i Uppsala vid 17-tiden. Antalet anmälda är inte bekant vid pressläggningen av detta medlemsblad. Ring därför för ev. lediga platser – även personer som inte deltagit i seminarieriet är väl-

komna. Pris 250 kr för bussresa, guidning och värdshuslunch.

Ansvarig: Karl Johan Eklund

14–16 maj och 16–18 maj

Konstkryssresor till Oslo och Köpenhamn

Konstkryssresan den 14–16 maj blev snabbt fullteknad och för att tillmötesgå det stora intresset dubblerades resan, även den resan är fullteknad och konstkrysscirkeln är i full gång. Researrangören ”Europa direkt” har sänt ut information till deltagarna om resan och betalningen; Monica Falk besvarar praktiska frågor, tel. 0586-34811 (e-post: monica@europadirekt.se). Vid ev. återbud kontaktas personer på väntelistan.

Ansvariga: Maj Aldskogius och Ingrid Melin

27 maj–1 juni

Gotlands natur och kultur

Resan genomförs i samarbete med senioruniversitetet i Stockholm, detaljerad beskrivning lämnades i Medlemsbladet nr 5, 2006. Inkvartering sker i Hemse folkhögskola, dagsprogrammen består av föreläsningar och utflykter. Vid ev. återbud kontaktas personer på vår väntelista.

Ansvarig: Bertil Eriksson tel. 24 35 01

9–18 oktober 2007

Träna franska på Rivieran

Resan till Senioruniversitetet i Beausoleil (nära Monaco) har lockat några av våra medlemmar, som reser 9–18 oktober. Flygbiljetterna är redan köpta. Inkvartering sker på hotell, förmiddagarna ägnas åt lektioner och ef-

termiddagarna åt utflykter. Ev. ytterligare intresserade kan anmäla sig till USU:s kansli tel. 24 35 01.

Ansvariga: Upplysningar om resan lämnas av Karin Hagström tel. 51 58 38 och Birgitta Lemming Magnusson tel. 50 32 20

2–6 juli 2007

Sommarkurs i Slovakien

USU är medlem i EFOS (European Federation of Older Students, se vidare under avsnittet Internationellt) som anordnar en sommarkurs i Modra, 30 km norr om Bratislava i Slovakien. Alla USU-medlemmar är välkomna att anmäla sig. Kursspråk är engelska och tyska. Kurskostnaden betalas genom ett EU-projekt inom Grundtvig 2. Deltagarna betalar sin resa till Bratislava samt kostnad för

hotell och mat (22 euro per dag i enkelrum, d.v.s. drygt 200 kr per dag). I programmet ingår föreläsningar i olika ämnen, studiebesök och sightseeing inom området, övningar i yoga mm. Möjliga fritidssysselsättningar: simning, skogsvandringar, tennis, vinprovning och att pröva massage. Kursprogram rekvideras från USU:s kansli som även tar emot anmälningar (vidarebefordras till Bratislava).

Ansvarig: USU:s kontaktperson Maj Aldskogius tel. 46 03 30.

Hösten 2007

Resor till Kina

Under hösten anordnar USU två resor till Kina, ”Klassiska Kina” och ”Kinas pärlor”. Intresseanmälningar har inkommit; för båda resorna gäller förtur för dem som deltagit i USU:s studiecirkel Kinakunskap. Researrangör är Breyer Touring/Lotus, deras kontaktperson är Maria Persson tel. 0170-37210.

”Klassiska Kina” 4–12 nov 2007, 9 dagar flyg/buss till Peking, Xian samt Guilin och Yangshou i södra Kina.

Förtur för dem som deltog i USU:s resa ”Kinas pärlor” hösten 2005. Pris 15 500 kr inkl. flyg, hotell, transporter, samtliga måltider inkl. drycker, entréer, visum och svensktalande guide. Resan har 32 platser och är preliminärt fullbokad. Anmälan till ev. resterande platser/reservplatser görs till USU:s kansli tel. 24 35 01.

”Kinas pärlor” 5–15 nov 2007, 11 dagar flyg/buss till Peking (med Kinesiska muren), Hangzhou, Suzhou, Tong Li och Shanghai. Pris 14 200 kr inkl.

flyg, hotell, transporter, aktiviteter enligt program, visum, samtliga måltider inkl. drycker och svensktalande guide. Resan har 32 platser och är ännu inte fullbokad. Intresseanmälan görs till USU:s kansli tel. 24 35 01. Ev. resterande platser kommer i första hand att erbjudas medlemmar i pensionärsuniversitetet i Västerås. *Ansvariga inom USU:* Alice Rinell Hermansson tel. 53 58 06 och Maj Aldskogius tel. 46 03 30

Anmälan

Första anmälningdagen kan du anmäla dig på telefonsvararen tel. 24 35 01 fr.o.m. kl 7.00 (precis!). Du kan anmäla max fyra medlemmar (nämn samtligas namn och tel.nr). Du meddelas endast i de fall du *inte* får plats.

Betala till plusgirokonto 498 69 81-1 om plats erhållits helst inom 10 dagar. Deltagande i våra arrangemang förutsätter att medlemsavgiften är betald.

Koördning för anmälan

Till arrangemang som kräver bussresa finns endast 50 platser. När efterfrågan är stor kan vi tyvärr inte tillmötesgå alla, men vi registrerar inkomna anmälningar med dag och klockslag och får på så vis en rättvis turordning. Vi beklagar de gånger biljetterna inte räcker till och dubblerar arrangemangen när så är möjligt.

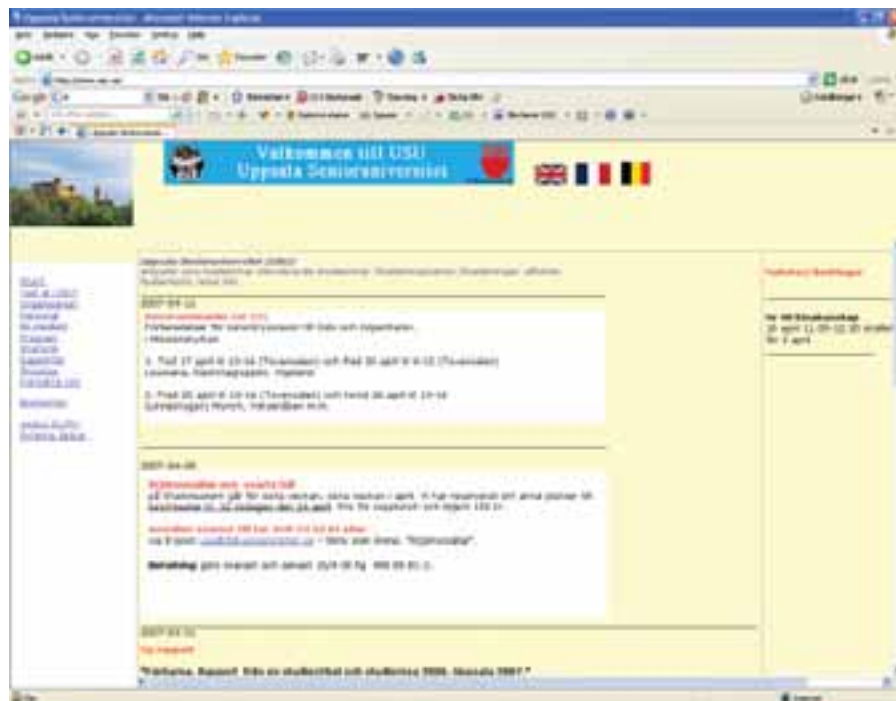
Oförutsedda händelser som kan påverka resor meddelas på måndagar i Upsala Nya Tidning under Föreningsnytt. Samma information lämnas på vår webbplats www.usu.se.

www.usu.se

– Välkommen in på USU:s webbplats! Det säger Jens Danielsson, Uppsala Senioruniversitets webbmater sedan drygt ett år tillbaka. – Det är rätt plats för den som vill veta vad som händer inom USU.

Jens har arbetat hela sitt yrkesverkssamma liv med it-frågor, i början på Uppsala datacentral, och sedan på Datainspektionen och dåvarande Pharmacia. Han är alltså en verklig tillgång för skötseln av USU:s webbplats. Som bollplank och stöd har han en oregelbundet sammanträdande redaktion på fyra personer.

Webbplatsen har funnits under några år, men under det senaste halvåret har den fått ett nytt utseende, för att bli en praktisk informationskanal för medlemmarna och ge mersmak för externa besökare. Dagens webbbläsarverktyg, t.ex. Internet Explorer, är användarvänliga och allt fler människor söker information via internet. USU:s webbplats tillhandahåller redan på första sidan ett lätt sätt att orientera sig på och visa aktuella händelser. Förstasidan är uppbyggd i tre kolumner: till vänster en navigeringsmeny med länkar till undersidor – i mitten en kolumn för aktuella rubriker och meddelanden samt till

höger en spalt för viktiga nyheter och ändringar.

Så snart det kommer in en ändring eller nyhet publiceras den på webbplatsen med införseldatum så att det framgår hur aktuell ändringen ifråga är.

Ambitionen är att webbplatsen ska spegla allt som händer inom USU.

Här finns Medlemsbladet, här finns det program som gäller. För de rapporter som producerats kan en sammanfattning tas fram via klickbar länk. Materialet är i form av pdf-dokument som kräver programmet Adobe Reader.

Den statistik som USU regelbundet för över t.ex., medlemsantal, könsfördelning, ålder på cirkeldeltagare finns också att tillgå via webbplatsen.

Det finns länkar till alla Sveriges senior-/pensionärsuniversitet liksom till den internationella organisationen för senioruniversitet. Det finns också externa länkar till sidor som kan vara intressanta för oss seniorer, sidor som handlar om t.ex. hälsa, och andra pensionärsorganisationer.

Uppe i högra hörnet av första sidan flaggar USU även med information på tre språk: Den engelska versionen är mer utförlig än dem på tyska och franska.

Webbplatsens utformning är inget statistiskt fenomen. Jens och redaktionen hoppas att USU:s medlemmar ofta ska använda sig av den och också komma med kreativa förslag som kan göra sidan ännu vassare och bli det aktuella och användbara verktyg som den är tänkt att vara. Medlemsbladets läsare uppmanas härmed att flitigt studera www.usu.se!

BARBRO POSSE

Foto: Barbro Posse

Jens Danielsson
i samtal med
Ingrid Melin
på kansliet.

Lars Ohlander ledde ett
seminarium om solenergi.

VÅR HOS SENIORUNIVERSITET

Åse Fridegård
Penayo
berättar
om musiken
i hemmet.

– Än finns det platser kvar! Helena Östling ger besök

Annika Rovira
hänger sina alster.

Hängning
inför vårens
vernissage.
Cirkelledaren
Helena Hedström
mättar .

TETET

Fotografer: Sven Lundström, Barbro Posse och Olof Wallenius

Tore
Stenström
föreläser på
konstkryss-
seminariet.

Månadsföreläsningarna
hålls numera i
universitetshuset,
lärosal X.

ked. Rapporten om resan till Färöarna
presenterades. Ragnvald Johannes läser.

I huvudet på en föreläsare

Den 27 mars föreläste Ing-Marie Munktel om Uppsala universitets museer. Jag träffade henne åtskilliga veckor dessförinnan och eftersom jag inte hade möjlighet att lyssna på henne under månadsföreläsningen frågade jag hur hon tänkte sig föredraget.

– Inte tänkt så mycket än, men jag gläder mig så. Jag älskar att prata om den här verksamheten. Det är en gåva till mig att någon frågar, att någon vill höra. Jag får alltid en kick av att berätta om den här skattkammaren När man har ett helt universitet att ösa ur, är det kanske inte så underligt att man brinner för att förmedla, att det känns livsviktigt att andra får veta.

Ing-Marie berättar att många uppfattar Gustavianum som en universitetsinstitution, inte som ett offentligt museum. Uppsalabor minns fortfarande den vackra byggnaden som hemvist för konsthistoria, egyptologi och arkeologi. Men i dag finns planer på att öppna upp entrén, att innanför de tunga dörrarna bygga en sluss av glas, så att man åtminstone under sommaren kan ha portarna uppslagna med fri sikt in mot den imponerande hallen.

Museichefen kommer inte att berätta bara om Gustavianum utan också om de andra universitetsmuseerna – Evolutionsmuseet, Medicinhistoriska, Konstsamlingen – för vilka Gustavianum är det professionella stödet. Jag förstår att den uppräkningsen egent-

ligen inte har något slut. Varje dag uppstår en ny samling någonstans inom universitetsvärlden. Någon avslutar ett projekt, någon byter utrustning, någon gör en upptäckt. Allt borde få sin historia berättad. Museiverksamheten vänder sig utåt, den fullföljer universitetets s.k. tredje uppgift – att förmedla kontakten med allmänheten

Jag frågar vad Ing-Marie önskar, att åhörarna skall känna när de lämnar sal X.

– Trygghet, samhörighet, säger hon eftertänksamt. Lyckas jag har förståelsen ökat för att museet speglar pågående forskning och samtidigt är en mötesplats för dåtid, nutid och framtid. Dåtid och nutid som plattform för framtid. Då skärps känslan av samhörighet över tid och rum. Det ger trygghet. Men mest av allt, att detta är en glädje, att denna vetenskap är djupt lustfylld.

När ni läser det här har Ing-Marie hållit sin föreläsning – och visst blev det så. Visst är kunskap lust!

AGNETA SUNDELÖF

OMLÄSNINGEN

I somras läste jag om Louis Bromfields En natt i Bombay. Det var en ren tillfällighet. Jag letade efter något att läsa och hittade den här boken i en hylla på sommartorget.

Louis Bromfield var på sin tid en mycket populär författare. Han var amerikan, skrev under mellankrigstiden en rad romaner som översattes till flera språk. Jag vill minnas att ett par filmades av Hollywood.

En natt i Bombay tilldrar sig i Indien på 20-talet. I den brittiska kronkolonin lever västerlänningarna sitt eget liv i det indiska folkhavet. De båda folkgrupperna existerar sida vid sida utan att gripa in i varann. Indien är en kaotisk bakgrundskuliss till européernas extravaganta existens.

Tillfälligheter för samman några personer i Bombay. De är mycket olika och kommer från skilda håll

i världen, men har det gemensamt att de har något ouppklarat i det förgångna och nu står inför livsavgörande beslut. Deras samvaro styrs av dunkla krafter på djupet, av minnen, utfästelser och förväntningar. Tiden håller på att rinna ut, något nytt, annorlunda är på väg att hända. Stämningen i boken präglas av orientens exotism. Västerlänningarnas jakt på meningslösa upplevelser är en flykt från tristess.

Frågor till:

Foto Marie-Louise Vogel

Kerstin Ernestam

– Med levande intresse för döda språk

Kerstin Ernestam går sin åttonde termin i Ann-Marie Billing-Ottossons latincirkel och tycker att det fortfarande är lika intressant.

– Varför började du läsa just latin?

– Jag tyckte latin var roligt redan i gymnasiet, vi hade en sådan dynamisk lärare. Dels var det grammatiken som kändes spännande att arbeta med, dels de latinska orden som vandrat vidare in i andra språk. Och romartiden har alltid intresserat mig. En god vän berättade om Senioruniversitetets nybörjarkurs; det kändes bra att få börja om från början.

Nu har vi avverkat Vivat lingua Latina och läser Vivat litteratura Latina. En del texter är rätt svåra – Cicero inte minst – men Ann-Marie förbereder läxorna. Vi läser texten högt för att höra rytmen, går igenom glosorna och får både språkhistoria och kulturhistoria på köpet. Det är roligt med en lärare som kan svara på alla frågor!

Det bidrar förstås till att så många är kvar i kursen. En annan orsak är den trevliga gruppen. Av cirkeln nio deltagare med skiftande bakgrund har det

blivit ett samspelt gäng som med entusiasm och en god portion humor ger sig i kast med texterna.

– Vi har helt enkelt väldigt roligt. Jag vet inte om läraren håller med oss men vi tycker själva att vi har blivit stora latinister!

MARIE-LOUISE VOGEL

Nils-Johan Höglund

husläkare och körsångare.

Foto: Sven Lundström

Nils-Johan Höglund har i flera år lett kurser i medicinens historia, inte bara vid

Uppsala senioruniversitet utan på senare år också på senioruniversitetet i Stockholm. Intresset är stort och ökan-

– Till vårens kurs ”Min hälsa – mitt ansvar” hade du engagerat specialister och forskare att föreläsa om åldersrelaterade sjukdomar, hur utföll det?

– Jag inbjöd erfarna läkare att berätta från sitt yrkesliv och alla gjorde det med entusiasm och engagemang. Det var mycket uppskattat.

– Kommer kursen att fortsätta?

– Ja, till hösten blir det en föreläsningsserie med inriktning på bl.a. diabetes och övervikt. Vi kommer också att ta upp åldrandets påverkan på syn och hörsel.

– Du har trogna åhörare?

– Många har varit med år efter år. Men nya tillkommer och är alltid välkomna.

SVEN LUNDSTRÖM

Barbro Sundström

– sångarglädje

Foto Barbro Posse

Barbro har varit med i cirkeln Psalm och andlig visa sedan den startade. Hon har bara missat någon enstaka gång. Cirkeln ges i vår för tolfte gången.

– Glädjen att sjunga och igenkännandets glädje är det viktigaste för mig, säger Barbro.

Vad känner hon då igen? Det sjöngs inte mycket i barndomshemmet, men Barbro som växte upp i Evangeliska fosterlandsstiftelsens anda lärde sig många psalmer och sånger i söndagsskola och kyrkans barnkörer. Särskilt roligt är det att många av de smittande sånger som EFS hade i sin sångbok nu kommit in i Svenska kyrkans psalmbok.

– Kerstin Berglund som leder cirkeln är så musikalisk och entusiasmerande. Och så berättar hon roliga och ibland oväntade anekdoter om psalmförfattarna. Då får vi skratta mycket.

Barbro hoppas att Kerstin Berglund kommer att fortsätta sin cirkel många terminer än, för då fortsätter även hon.

BARBRO POSSE

En natt i Bombay är en underhållande och intressant roman. Den har en charmig framtoning i sin svenska språkdräkt, lite gammaldags sirlig.

Det måste vara mer än femtio år sedan jag läste den här boken första gången. När jag nu läser om den kommer jag till en början inte ihåg nånting. Ett tag tvivlar jag på att jag nånsin läst den; kanske var det När regnet kom, en annan uppmärksamman roman av Louis Bromfield, som jag läste.

Men efter hand börjar jag känna igen miljön och stämningen, Bill och Carol som återser varandra efter att ha varit åtskilda en längre tid. De har brutit upp ett konfliktladdat äktenskap av orsaker som endast antyds. Det är romantiskt och spännande.

Kommen halvvägs genom boken minns jag mig till och med historiens upplösning. Men jag fortsätter att läsa och upptäcker till sist att historien inte slutar som jag kom ihåg!

Jag blev så överrumplad att jag för ett ögonblick övervägde att läsa om boken en gång till.

Som om handlingen då skulle ändras!

Men så beslöt jag att låta Louis Bromfield bestämma hur romanen skulle avslutas. Fast mitt slut var bättre!

SVEN LUNDSTRÖM

Varje liv är värt att skildra

På Ängbysten i Knivsta står: ”Estrid lät resa denna sten efter Joar, sin man, och Ingvar och ’Ingefast efter sin fader.” Våra förfäder reste runstenar.

Det var deras sätt att dokumentera ett liv. I sekler har det muntliga berättandet fört släkt historier vidare. Vi har alla möjligheter att sätta vår del av sträckan på pränt. Önskan att lämna spår efter sig är stark och våra vittnesmål, muntliga eller skriftliga, är nödvändiga för nästa generations egna livsberättelser.

Intresset för det självbiografiska berättandet ökar. ”Skrivandet är ett sätt att bli varse hur mycket man ändå minns, för börjar man anteckna och gestalta minnen så minns man mer och mer” skrev Merete Mazzarella, litteraturprofessor och författare, en gång apropå skrivarkurser. Så sant.

Det kan många av oss som prövat sina vingar i Skrivarstugan intyga, där vi lite trevande började ta tag i våra minnen.

Den lilla hållhaken att skriva något varannan vecka behövs. Ibland har det blivit enstaka episoder, ibland en sammanhängande berättelse. En livfull och rolig följetong sträckte sig över flera terminer, från barndomsår fram till den dag då Den Rätte uppenbarade sig. Vi har följt en bostadsrättsförenings historia och livet i ett lantbrukarhem på trettioalet. Spännvidden är stor: från livet i 20-talets Uppsala till gripande dokument från krig och deportationer.

Skrivande handlar om att ta sig tid, att ha tålamod, att se hur man kommit dit där man står och vilka mönstren i ens tillvaro har varit. Naturligtvis

finns det minnesluckor. Men om man har uthållighet och undviker att ta en överdos av självkritik sitter det kanske en vacker dag en renskriven självbiografisk berättelse i en pärm. Då börjar nästa fas: redigeringsarbetet. Gamla släktfoton kan äntligen komma in i ett sammanhang. Brev, dagboksblad, intyg, kartor som är för omfattande att läggas in i texten fogas till som bilagor.

Med datorns hjälp kan man själv göra redigeringen, lägga in bilder i texten och få kopior till en rimlig kostnad. Ett fint titelblad i färg med en bild och en ryggs spiral fullbordar verket. Men ibland kan det vara värt att låta ett tryckeri göra jobbet – om det betyder att man äntligen kommer till skott är det värt pengarna.

MARIE-LOUISE VOGEL

Från skrivarstugan

MORFAR

Min morfars barndom söker jag. Mer än hundra år bakåt i tiden och långt uppe i Jämtland utspann den sig. Om nu en barndom kan utspinna sig.

Norr om Trångsviken och nordväst om Nälidsjön ligger Offerdals kyrka. Vid Hällsjöns strand. Namnet Offerdal berättar inte om människors offer i dalen utan kommer från Aflo, en by några kilometer in mot fjället. (Aflo lär betyda ”myren vid Ån”). Här är öppen dalgång med mörka skogar runt omkring. I väster kan man ana Åreskutan och andra blånande fjäll mot norska gränsen. Sedan urminnes

tider har samerna funnits här, men också annat folk som levt på jakt och fiske. I Gärde, nordväst om Offerdal, finns hällristningar som är mer än 4000 år gamla med de största ristade älgarna i Norden. Det finns också andra spår efter stenåldersmänniskor och bosättningar. Men så långt tillbaka söker inte jag. Min morfar föddes 1885 den 4 juni i byn Ede, som ligger nära Offerdalskyrkan. Hit når klockklangen när det ringer till helgsmål och annat.

Det är sommar här. Solen värmer, luften är hög och frisk. Tuppar gal och det slamrar från människor som ar-

betar vid sina gårdar. Bin och humlor surrar. Tursamt nog inga mygg eller svian. Jag stannar i utkanten av Ede. I en skogsbacke intill mig ser jag en skock getter, vita och svartvita. De skuttar smidigt mellan stenarna, några killingar ser jag också. Och en rödhårig kalufs. En pojke sitter på den högsta stenen mitt ibland getterna. Han kan väl vara 6–7 år gammal, kortväxt och kraftigt byggd, nästan som huggen ur en stubbe. Stora händer och stora fötter, jag ser dem, han är barfota. Skjorta och knäkorta byxor. En stor slidkniv, alldeles för stor tycker jag, dinglar i svängremmen.

Jag sätter mig i slänten, det är varmt i gräset, försommaren blommar omkring mig. Pojken blåser i en pipa. Det låter som en sälgpipa. Säkert har han täljt den själv. Här står flera nyutslagna sälgar, med vissnade blomklasar. Sälgen blommar ju på bar kvist. När saven stiger går det bra att skära pipor. Pojken blåser rena fina toner. Men snart slutar han, det går inte att blåsa längre, barken har väl spruckit. Han slänger pipan inåt skogsbrynet och reser sig upp. Han står på stenen och börjar sjunga med klar och ljus röst: ”Å jänta å je, å jänta å je.” Det ekar bra från skogen och sången bär långt. Han slår takten med en käpp. Efter en stund tystnar han och stiger ner från storstenen. Tar käppen med sig. Stadigt och försiktigt kliver han, först på ett vasst stenrabb och sedan över till en mossgrön mjuk yta. Len för fötterna. Så vidare ner på marken. Fotsulorna är redan härdade att tåla stickor och sten. Han river åt sig en näve ljusgrön harsyra och stoppar i munnen. Har han ingen matsäck?

Han går fram till granarna i skogsbrynet, inte långt från där jag sitter. Mig ser han förstås inte, i hans värld finns inte jag, inte ens som påtänkt. Men jag från mitt håll kan se att han är fräknig över hela ansiktet och på armarna. Färska försommarfräknar, skarpt rödbruna mot den vita hyn. Pojken skrapar kåda från en av granarna. Han tar bitar som är litet hårda och rödaktiga. Den färska, mjuka och genomskinliga kådan lämnar han. Han stoppar kådbitarna i munnen och tuggar. Tidernas tuggummi.

Några killingar bråker och pojken söker upp dem. Tar en av dem i fam-

nen. En get i närheten glisar på honom med sina gula ögon, men låter honom hållas. Han pratar med djuren, men jag hör inte vad han säger. Han sätter ner den lilla getungen, börjar samla kottar i byxfickorna och ställer sig igen på storstenen. Han kastar prick med kottarna mot en stubbe en bit bort.

Så går flera timmar. Skuggorna från skogen har blivit längre. Bofinken, lövsångaren och flugsnapparen hörs åter efter middagsvilan. Pojken

täljer. Spånorna ligger som små korkskruvslockar på storstenen. Getterna har flyttat sig runt i den steniga backen. Det finns gott om getföda här. Pojken har flera gånger skuttat in i skogsmörkret efter en företagsam liten killingbock, som han bär tillbaka och sätter ner hos de andra. Den pojken är inte rädd för skogen. Han vet att det finns andra varelser där inne i mörkret, även om de inte visat sig för honom. Troll, vättar och skogsrå har funnits här långt innan människorna kom till Offerdalen. Men han vill dem inget ont och då tror han inte att de vill honom illa heller. Han är varsam

med naturen. Han älskar att leta efter roliga pinnar och rötter. Spåra efter vilda djur är också roligt. Hans pappa har lärt honom att hitta tjärstubbar.

Nu händer något. Från en av de närmaste grå gårdarna kommer två flickor springande. En större, en mindre – rödhåriga som pojken. ”Wille” skriker de: ”Mor säg att du gett kom heim. Wille, Wille, då mat.” Nu blir jag säker på att den pojken jag ser är han som skall bli min morfar. Elias Wilhelm, kallad Wille. Och här

kommer storasystemen Elin. Den lilla flickan kan vara hans syster Anna eller Märta.) – Jag dröjer mig kvar en stund till.

När flickorna når fram har pojken redan föst ihop sina getter. Den get som har en liten skälla om halsen skuttar först och lockar de andra med sig. Pojken går sist med sin käpp, slår litet lätt mot blomstänglar efter vägen, som svängde han en lie. Nere på gårdstunet står en kvinna i dörröppningen. Hon är tjock om midjan. Hon väntar barn. Från det lilla huset med den grova skorstenen kommer en man med

skinnförkläde om magen. Han är också rödhårig. Det måste vara barnens pappa, kopparslagaren, som kommer från sin smedja. Han är kopparslagare i tredje generationen. Hans bror, som förresten heter precis som pojken, Elias Wilhelm, är också kopparslagare, ända uppe i Umeå.

De föser getterna till fällan vid knuten och går in i huset. – Då lämnar jag dem.

Hoppas pojken får kornmjölsgröt med smörklick till kvällsmat, det är det godaste han vet.

KIA SJÖSTRÖM

Välbesökt årsmöte

Senioruniversitetets årsmöte var i år ovanligt välbesökt. Säkerligen var det universitetets nye rektor Anders Hallberg som lockade. Rektor berättade om sin bakgrund och sina nya arbetsuppgifter. Han gav också sin syn på universitetets framtid, löften och utmaningar, innan han skyndade vidare för att ta emot en japansk delegation som förbereder kejsarens besök i Uppsala i anslutning till Linnéjubileet.

I en första läsning godtog årsmötet styrelsens förslag att redaktionens medlemmar i framtiden skall utses av styrelsen och inte väljas vid årsmötet. Ärendet tas upp igen vid ett extra årsmöte i anslutning till månadsföreläsningen den 8 maj.

På nya poster

Ingrid Melin valdes till ordinarie medlem av styrelsen. Där ersätter hon Doris Lundh som lämnade styrelsen efter sju år, den senaste tiden som sekreterare.

Till ny styrelsesuppleant valdes Christina Lindqvist och till ny medlem i redaktionsgruppen efter Marie-Louise Vogel valdes Agneta Sundelöf.

Avtackningar

Doris Lundh och Marie-Louise Vogel avtackades av ordföranden. Hon avtackade också Ragnar Bergling och Carl Nordling. Båda har under många år ingått i referensgruppen för månadsföreläsningar men nu lämnat det uppdraget.

Årsmötesförhandlingarna leddes av Hans Alsén med vant handlag.

Efter årsmötet konstituerade sig styrelsen med Brittmari Ekholm som ny sekreterare.

Doris Lundh

Foto: Barbro Posse

Carl Nordling

Foto: Sven Lundström

Anders Hallberg

Foto: Sven Lundström

Uppsala Senioruniversitetets styrelse

Ordförande	Maj Aldskogius
Vice ordförande	Johnny Andersson
Kassaförvaltare	Jarl Lundin
Sekreterare	Brittmari Ekholm
Ledamöter	Bertil Eriksson Rune Hedman Ingrid Melin
Suppleanter	Karin Hellström Christina Lindqvist
Revisorer	Jan Brolin Hans Årstadius
Revisorssuppleant	Stig Brodin
Valberedning	Yngve Hofvander Margareta Granberg Gunvor Kjellström